

Հոգերն չեն պահպիր Թաափֆէ կոմ
սին: Իւր ժառն իակ, ի վիճինն, և
վիճինայի գաւառնի մէջ (որուն Ստոր-
ին Աստուայն անունը կը ստուի պայ-
տանապէս), կ'ամի կը զորանայ հակա
հական շարժումն: Ե ոյթվազակտն
հշգիւրք կը յարուցանի, Աստորիոյ
հակահրկանքի Ժողովրդեան բարե-
կամ կը ձեռնանն և հրեայ զբամա-
տեայը և վաճառականաց ուխտեայ
հակառակորդը, կը հարուածեն հրեայ
զբամաւտեայը միմաձեձ ձեռնարկու-
թիւններն, և Ժողովրդեան ծուժը
քառոյ ամեն շահագործութեանց մէջ
հրէական մասը կը տեսնին, Հետա-
քըքքայորդ րանն այն է սակայն որ
այս հակահրէական և ինքնակոյ ժողո-
ւրդեական միասնացութեան պետք, Պ.
Լիւկաթ, այս օրեալ միասնաշակ դա-
ւաատանի մը մէջ յայտարարեցաւ:

Նախադարձութիւնը ինչ տարբին երախ-
տախութիւն յայտնեց, տարաբար-
շաղի ջնջման առթիւ ի նշանակ Վա-
րդէյիյի մեծաքանակ զուժար մը բու-
նարի տարով, Բայց նաև Թաւաֆի-
կոմի չէր կենար անախ ընել Ռուսիէն-
ներն, որը իբր 3 1/2 Լիէա մէջ զիւթէ
3 միլիոն ին կամ քիչ պակաս, և եթէ
Փ-Պ-Պ մնալին, կրնային վործուել
Փոր-Ռուսիոյ իրենց յեղակից, կր-
նալից (օրթօստը) և ինչուակից եղ-
անց զիւրիւ նետուիլ, Համալսարան
կուսակցիւնը զորացնելով Ռուսիոյ
մէջ իւրի Ռուսիի, Լեւալերկի մէջ,
Վիննայի զաշխիս խորհրդով, իրա-
պախոսեալին ծրագիր մը յորինե-
ցաւ, որով յուսան է Հայտնցնել այս
երախ տարբին, յօգուտ Վալիկի և ի
զօրութիւն Թաւաֆիէ կոմսին նախա-
բարութեան:

[illegible]

Լուծելով երևում. Ժողովը, կոմ
Թափափ է կը յուսայ նոր մեծամաս-
նությունը մը կազմել թէ՛ Գեղարձակներ
է թէ փոքրամասն ազգութիւններ, ան-
հնաւ տարբի չափաւոր մասն իւր կողմ
շահելով, Ըստ այսմ, իւր հիմնա-
դրելու պարզեց Վիեննայի պայտան-
թիւրքի մէջ, ապամտկոյի Աւստրեան
Տէրութեան փոքր ազգութեանց իրա-
ւունքներն և արտօնութիւններն, և
նշեցըց աւան ծայրաւերջութեանց
շէնքով հռչակելով, չաւանորդ, Թա-
փափէ կոմ իրլատութեան վրայ պի-
տի մնայ. զի Աւստրիոյ մէջ Կալարն է
որ նախարարութիւնը կը կազմէ, և նա
խարարութիւնն է որ խորհրդարանա-
կան մեծամասնութիւն կը կազմակեր-
պէ, և ալ թէ խորհրդ արմատական մե-
ծամասնութիւն է որ նախարարու-
թիւնը կը կազմէ, չաւանորդան է նաեւ
որ Թափափէ կոմ նախարարու-
թիւնը զօրացնելու համար իւր լին է
նից պայտանթիւրներու վրայ աւելցնէ
նաեւ զերման նախարարութիւն, Թէ չա-
պարարութեան Տէրութեան այլազան
նապարհներ հաշտեցնելու այս նոր փորձ
պիտի յաջողի, այս և օրուան խորհրդ
Աւստրիոյ մէջ.

ԱՆՇՈՒՄ Պ. ԲՐԻՍԿԻՆ
Պ. Բրիսկինի անկումը, զոր Կ. Պոլսոյ Հնարարական Գործակալութիւնը պարտական չիտի լիւծուած մը ծանոյց, հետեւեալ պարագայէն մէջ տեղի ունեցած է.
Թուական 19/34 առաւօտուն չափաւոր-պարտական կուսակցութիւնէն վ. քանի երեսփոխանք որք աշխուղ լինէ բաժնուած էին Պ. Բրիսկինի մօտ միջոցով բռնի ձէ հաւանորէն հայտարար որւով պիտի քուէարկեն ալ-բիւրջ վրայ նոր տուրքին հաստատումը, բայց պայման կը դնեն որ 15 միլիոն Քր.Կ չափ խնայութիւնը ինչն պատեւագրական և ժողովոյն նախաբարութիւնը երկտարայնիքէն, Պ. Բրիսկինը լին լին դժուար բան է այդ, բայց պիտի փորձէ, Իսիւրն այս վիճակի մէջ մնալուն, և նրանս սկսած, և կըրտայն տուրքին վրայ ժողովը վիճաբանեցաւ, և կուսակցութեան ծրար իբը, երկուական նոյ նախարար Պ. Կրիկովիչին այս ծրարը, մեծամասնութիւնն պիտի արտար ըստ ամենայն հաւանականութեան

Գ. Բերկերի բնակիչները, յանա-
կեղանք գտնադրելու լինելու լինդիր յա-
նապա, Յայտարարելով իմ Տերութիւնս
այն եւս մասք այժմ անհետադիւ յաւա-
դան իմաստի մէջ եւ քան 1886էն մին-
չեւ 1874, իմ Եղանակն (այժման
անդգ իմադիր կուսակցութիւնն) հետե-
ւորում է միայն իմարականն այլ եւ
յայտարարեն քաղաքականութեան մը
հանդէպ օտարաց (այսինքն հանդէպ
Պրանսայի, զի այն չըմանին մէջ իտա-
լիա բարեփոխող էր ճիւղանայ հետւա-

Այս կիւն խաբեր, զօրից շնորոշ
արտասանեալ, դժեղակ տպագրու-
թեան ըրերն ժողովականաց վրայ,
Հանրային շինութեանց նախարար Պ.
Նինալի, որ Մինեթիթի ասկորովն
կրկէն նախարարութեան անդամ
լինում ամ էր, շնորոշութեւ իւր
նախարարացեալին այս խօսքերուն
առաւ քայից ժողովէն, բարե-
կամայ ասկայել Ժախնաթութեանց
էջ տեղ, Նոր վարեմ. նախարարու-
թեան անդամներն Պ. Ռոտմիլի, որ
ասկէ մեղ-տուննաբն Գ. Ժողովի, Ժանը
խօսքերով պատասխանեց առ Պ. Գրի-
իւն Պ. Պոնիի եւ Տրայուշն իւրեւն
Հանր. խօսքի իւրը կեցողութեան իւ-
նկցութեան անդամը որը իրեն
ուրը Համարմուն ամ էին. Պ. Գրի-
իւի խօսքերուն ձախող տպագրու-
թեան անհաշիւ իր ճիշդութեւ եւ
բարեկամ իւրեւնկցութեան անդամը,
արտասանեալ ընդհանրեւ երեւոյթ-
անքն Ժախնաթ ձախարարութեան
ամ Հայատաւունք, ժողովով ամու-
նայտ Պ. Պոնեթիի անդամը կը
պատ. Պ. Ռոտմիլի վրայ, տեղերը
Գրիւնի վրայ տեւում, կը
իւրեւնաշար իւն ինքն եւս նշանու-
թեւ անդամներն մին կը եղած ուն

Երբ արվում էր դարձրեցաւ, Պ. Գրիգորի վերաբերման խօսքը առաւ, և վարդապետը իր առջև խօսքերը մղեցին, ինչպէս զուրկ Երեւանի բնակիչ Պ. Լուծմանի, որ արքեպիսկոպոստի մօտէն համար տեղաբնակիչ պաշտօնները իր վարձերը, եղաւ առաւ. «Նախապէս Գրիգորի խօսքերը եւ տղան, որ իմ ամսանշան աւելի նախաւանակեալ էր, քան իմ ամսանշանը, և իշխանականներէ իրաւաւորացի չլսեցաւ, այլ եւս չեմ ընտրուի հոս կենալ»։ Այս տպաւորութեան նկերը Ժողովը որոշեց արկածական եւնայնական, երկրպագութիւն կուսակցական անկողնայի, և Լուծմանի, Վեհապետի և Քրիստոսի (այսինքն Տրեւնտայի բարեկամութիւնը դեռ ևս մնացող իտալական գաւառացի) նորախմբի երեւանի բնակիչները յայտնաբերեցին, ի պարտաւիճակ մասնակցով Պ. Գրիգորի։

Պ. Նիքոթէրա կամ Պ. Ծանաբ-
ռէլի պիտի յաջորդէ ի զեր Պ. Բրիտփիի ,
Սեբասդի վրայ նոր առարքը պիտի
ուղղէր զանազան ողորդ ըմպելիք ,

զրտ աղքատ ատիժակով կը գործա-
նէ իտալիան դուարէ ժողովուրդը Գ.
Բրիլիփի իւր ելումստիցի անյարգ կա-
ռար ընցնելու համար Ժողովրդա-
յին բնակելիքին գլուխը աւտոնմու-
շելուն ունեցաւ, Այս ալ իւր անկումս
էրաւ որ պատճառներէն մինն էրաւ,
Ժամանակէ մ'ի վեր իւր զիկտա-
նորական ընկալքով Գ. Բրիլիփ ընդ-
ամառը զժգհոյժութիւն պատճառա-
մբ, և ելիմ իւր տեղ աւելի հաշտա-
րար, աւելի մեղմ նախարարացեալ մը
տնտէր, անվառ կրնար անցունել
այս փառաշուքի նկարը

ՁԵՆԱԶՆԵ ԼՈՒԻՐԵՐ

Վիլհելմը Կայսեր առաջին երեք տարեկանին հիտաղ եւ, Սառայի ըայ չվիկելով պաղ ստեճ են, և դռնին հէ կը ներդրին, դաճաճաւանդ. Ժաւին ալ՝ արտւանայ բորբորումն.

—Ուրիշքի՞նք լճաղաւորին ներկաւ. աղաւցիլ ձենովի դուրք. Վիլհելմը այսեր կըստերաղդն որդւղին մկըրտւծնան ներկալ գտնուելն եւթը, եկնելու պահուն, Կայսրն ըսաւ. «Սըտուծիւն ի հռոժ. Աստի կը մաւաթորին լծէ ալ տաքին իւսով Վիլհելմը այսր պիտի ուղեւորի երապիաւ.

— Յունաստանի մէջ նախարարա-
նեակ պաշտօնը զփայլակ է. Ալեքէանի
նորընտանիքի ընդհանուր
հետեւի Պ. Ալեքսանիաթիսի երեւակ-
նորընդ զուամբուելուն պէս պիտի
հասնի՞նք դատի ենթաբիւրի նախարար-
պաշտօնէ. Պ. Թորիքիսի, Վեդենա-
նի ին, ինչ արարքներու պատճա-
ռաւ, ինչ իր յորդուխտանք համար, ու
զից պատահականութեամբ ինչ. Պ. Թորե-
նիքիսի ի՞նչ արարքի եղբի, ընդհա-
նուրընդ զատախազը տնդիկութիւններ
պատճանիւր է զանազան իշխանութիւն-
ներէ:

— Գ. Կլատովժանի մօտալուտ հրա-
արման լուրը կը հերքեն ազատական
աղիւրդը :

— Սոֆիայի կառավարութիւնն ար-

յիւր է չորս քաղաքացիներ որք ընդ-
խմող իր կը գտնուէին։ Ասոնց մէջ
այ եղբը հարկւրագետ մը, Մ․ Ս․
— Կոմս Հէրպէրթ Պիզմարըի հիւան-
ութիւնն սը զինք կը հարկադրէ
այ կլիմայի մը ներքեւ ապրել ժա-

— Տըթըլ՝ Լիպանան Պեւեկէն Բահէնէ
Ինէնէնէն Բժշկական Թեթըլն մէջ կը
թնձ Թն Տըթըլ՝ Գոյուն զեղրով պատ-
աստով հիւժմախորհրդ արեան
էջ հիւժմախոր միկրոնրներ գտած է ա-
նոն անդամուն՝ Իսկ պատասխատուող
հիւժմախորհրդ արեանն այն միկրոն-
րներն զեթը կը գտնուին՝ Այս զոտո-
թըլիւն կը նկատուին Տըթըլ՝ Վերիւովի
հիւժմախորհրդ անոն հատուտութիւնն,
ը բուժած էր անցյալները Թն Բոօնան
ատուսանն ախտաւնն նոր բոյնրը կը
զգտէ հիւժմախորաց ցայն վայր առողջ
պարզ արեւնը

—Ֆիրերնցայի առողջական վիճա-
նն վրայ՝ Վիլբրթըրիա թագուհւէւոյն կա-
արել տուած բժշկական քննութիւնն

—Եւ մտածած տտենկերէ, կուլայի՞ք:
—Ոչ, չէլէ լարս:
Ուստի դիմելու երեքըդոց:
—Յը տեսնեմ որ լցեցեր է՞ք, ըսաւ:
աչէ՛քերկեր կարմիր են եւ դեռ արցունքով
լեցուն:
—Ճճեզ տեսնելու հասցայն է որ այժ
լեցուն է՞ք, ուրախութեան արցունքներ են:
Ա՛հ, այսպէս երկամուկութիւն մը է՛ր յու-
սարս:
—Ձեր աշակերտութիւնն ապրտախտ մը չէ՞:
—Օ՛հ գիտեմ, գիտեմ. . . Բան մը
չկայ ձեր արտին մէջ որ ինձ անձանօթ-
բէլայ, Ձեր սիրտը, սիրէ՛ք զայն եւ չկազ-
մեցի՞ք այն լաւագոյն բաներով որք կան իմ
արտին մէջ: Ոչ, ոչ, պիտի զգայեք ճմուռ-
եղեմ ձեր դաստիարակութիւնն, ձեր բարե-
կամութիւնն. . . Այդ վախը չուէ՛մ: այդ
կողմէն հանձնարւա եմ: Այո, միշտ պիտի
մտածի՞ք իմ վրաս, Բայց չեմ ուզեր ինք-
զինքնութարեւել, զձեզ յաճախ տեսնելու եր-
բանեկութիւնը սիրտի չուենամ: Հաւանա-
կան է որ որ այլ եւս պիտի չգաք: հոս:
—Ինչե՞նչ:
—Ինչե՞նչ, Բորձէն տես եւ հայրերեկիդ պի-
տի կարգէ՛ր:
Աղձիկիդ գլուխը ծռեց. Կոմսութիւն յա-
րեց:
—Այսօր առանց անոր իմացնելու ե-
կա՞ք:
—Այո,
—Ֆիտիկէ որ այդպէս է, ինչո՞ւ չըսիք
անոր թէ՛ այդ էր ձեր գիտութեան թիւը:
—Ո՛չ պիտի ըսէր ի՞նձ:
—Այո, պիտի արտայայտէր ձեզ ընելու

այս աստիճանին, որ զիս երբանիկ կ'ընկալեցանք: Այն ատեն, որովհետեւ կ'ընկալեցինք անպատճառ տոնիկն զիս, առանց ձեր հոր և ձեր մոր խմբակում եկաք հուսնդ հիշեմէ՛ք, Օսուս, թէ ի՞նչ ըրիք: Օ՛հ, շատ անմեղութեամբ, առանց զիտաւոր թէ ի՞նչ էր ձեր բրաժըր, մտմտեալից այն մեծ խմբակովիւն զոր ձեր հայրն ունի ձեր վրայ, խորեքեկից զայն: Ասիիւ, զսասիւ, խմբիկ անգամ պիտի չընէ՞ք... Որչափ մեծ էր ըլլայ այս ուրախութիւնը զոր կ'ըլլամ զձեզ հոս տեսնելով, այս պատիկ խմբակից մէջ զձեզ ընդունելով, ձեր ուրեքն զոր ընես այս բանն, որովհետեւ ձեր հոգեւոյն մաքրութեան վրայ եղած արտոն մը որ առտու ստիկը կ'ընտի: Օսուս, անգամ մը որ առտու ստիկ մարդ և մէկ կը խաբէ, չուտով խախտուի թե՛ան, խաբէութեան, նենդութեան կը վաթաթի և կ'ընթափար կ'ըլլայ... Ա՛յ, ո՛հ, ո՛հ, ո՛հ, զուր ձեզ արժանի պիտի մնաք միշտ, պիտի պահէք ձեր արտին և ձեր մտածմանը մաքրութիւնը: միտաւոր ըլլաք այն սիրելի աշակերտներին որոնք սովորեցուցի ասեղն ստակախօտութիւն, որուն զգուսեց յերկուշիկ ամեն բանիկ համար որ կ'ընէ՛ք է, ամեն բանի համար որ տուգիւղ է: Վաղը, սիրելեմ, վաղը, երբ ձեր հայրը տեսնէք, ներսու պիտի խնդրէք իրմէ առանց իր հրամանին հոս ելա՞ծ ըլլալուդ, առանց իրեն խորհուրդ հարկաւորուդ տոյսպէս բան մը ըրած ըլլալուդ երեսուց համար:

Օսուսի աչքերն շարունակեցով սօսորեւորանալ.

—Օ՛հ, մայրի՛կ, մայրի՛կ, գոչեց ան-

Նորիման, գլխառնին, գլուխը համուռն-
 ւոյ կուրծքին կ'ընցնայ։

— Սիրելիս, զաւակս, աղէկիս, աղաղա-
 ցե մահակամայրը կ'ընէ ինչպէսդ, իր բա-
 ւուրեղեղով չըրճակի մէջ ձեռացելով ծաղ-
 ւայիս աղկիւն մարմնիս շուրթը։

Յետոյ տենդի և ծայրայեղ յուզման ա-
 ռազ վարդենք մը մէջ։

— Գիտեմ, բնաւ իրեկեղ ձայնով մը,
 և քորովազին սեղնելով զպն, կ'ուզէի
 այս վայրենիկն մեռելի։

Գլուխը վեր առաւ։

— Կ'ուզէի մեռնելի, ինչո՞ւ, բնաւ։

Կամուհին ինքզինքը բռնեց յորէն՝
 շուռազօթիկ փախու մը ձեռացելով իր
 բնամէջ իրայ պատասխանեց։

— Ուշադրութիւն մը ընէ՛ք, օրինորդ,
 ստան չէի գտնուի։

— Ե՛ս, օրինորդ, պատասխանեց Օթոն
 լաւը խմանէ շէշով մը, հիմա ալ
 օրինորդ կը կոչէ՞ զիս։ Իրանէ ինչո՞ւ
 կ'ուզէի կ'անմէջ, չարութեանց ձայնը փայ-
 լացնելով, օրդէս զի դուք ալ զգաւալիս,
 աղէկիս ըսէ՛ք ինչ... Կլըկիս, զաւակս,
 ինչմէ հիմեր ինչպէս կ'արտասանէ այս
 առտերի, բայց իր այդպէս կը կոչէ՞ զիս,
 ի՞նչ զգամ րո անծանօթ գգայուի մը ի՞նչ
 թափանցէ յիս և քայտութիւնամը կը գե-
 ւազանցէ ամեն ինչ րո կարելի է երեսա-
 յայելի։

— Աստուած իմ, կ'ըսով մտքէն խեղճ
 մայրը խուճա՛մ, զօրութիւն տուր ինձ,
 ամեն փորձով/եան զգ՛մ ուժ փոր ինձ։

— Բայց կը հասկնամ, չարութեանց աղ-

— Ինձե՛ք, ինձե՛ք գո՛ւ չէ՛ք: Այո, դէ՛հ ըրի՛ գա՛ւ զձեզ տեսնե՛մու առաջին հորս իմացն է: Պիտի ճանա՛ն իրեն: Ետե՛լաւ զանձնս օրէնս չըլլաւ: Ինձե՛ն ալ պիտի կշտամը՛ զիս, ետե՛լ օրս պիտի գրի՛ն և ամեն բան պիտի մտադուի: Բայց ետե՛ք, գո՛ւ՛ք, պիտի երէ՛ք ինձ:

— Սրբի՛ր զաւակ, հարկաւ պէտք է և ներեմ ձեզ, քանի որ ինձ համար գործը՝ ձեր կենսայ առաջին ստուգանքն էր: Երգե՛ք, Բայց այս մասին բա՛ն ձեզ ինչ որ արտաք է բոսէ, ատոր փայ պի՛ չխտնե՛ք: Նշե՛լս է Պ. Տըլտոմ:

— Անկէ՛ և հարա:

— Այսօր գացի՛ք զինքը տեսնելու:

— Այո, հաս գալի առաւ:

— Իմ հասցաւ բրի՛նք իրեն:

— Այ, Գիտե՛ք թա՛ն ո՛րքալի բարի է, այց տարօրինակ մտէ՛ք է . . . Ամեն օր զապահարեալն կը նմարեմ իր փայ, դորս եմ կընար տեսնել: Ինչո՛ւ հանդես զմեզ, որ ես այնչա՛ր գո՛ւն, այնչա՛ր իրընդունի էի ձեզմով:

— Պ. Տըլտոմ այնպիսի մտածում է որ յի եւս հարկաւոր չեմ ձեզ:

Օտոս զայնքն երեքրոցի:

— Աստիճի ուրիշ բան ո՛ր ըլլաւ է, պատասխանե՛ք, Ինչ, Իսկ: Իրենն կը հարեմ ի զուր: Այս մասին տեսէ՛կալեմք իւր տարաբնույթի իրեն: Բայց իսկոյն իր գէ՛մքն ինչնպիսի երեւոյթո՛ք մը առաւ որ սոսկաւ զգացի: Հիմա, ալ չեմ համարձակիր ձեր տայ զսրբը նեղեալ, որովհետեւ իմ վա՛նս ամբողջ ինչնպիսին է: Ահ, շատ իրէն է զայն եղեցցեցի և առաջին ուղիւր:

—Ի՞նչ եմ քեզ ասում, համար, իկյոսը իսկ, —
 Գրիգորն ասեց։
 —Իր խուռը մոտայ դուռը կամաց մը
 նկատել, ինչպէս կ'ընեմ միշտ, յասկարժ
 վրայ կ'սենեկուր, համար։
 —Ատոր համար նեղացաւ։
 —Ոչ, իր խուռը չէր, կ'իսարաց դուռ
 տեսայ, որ աչքն հանդիպած չէր եր-
 ք, և մոտայ սենեակ մը որուռ գոյու-
 խընը չէի գիտեր։
 —Ա՛հ,
 —Հոն էր։
 —Պիտէ, իր սոցորական բարի դէմ-
 քն և իր գեղեցիկ նայուածքովն ընդու-
 ցցաւ հոգ. նոյն իսկ Թուհցաւ ինձ Թէ
 լիջ օրերէ աւելի խանդադատանքով
 ինկեց զնա։ Սենեակը կատակորած չէր,
 յլլաւ զնա ինչ գնէ այդ պատկերներն
 արեւմտ Եւրոպայի կը գնէ, ինչպս ինձ ը-
 տ, և որ տալի՞թ պատահի, Գառնէ կա-
 ռուած տասնէշոր տասնէհինգ նկարնե-
 րն. պատկերներն են, մարգոց և կա-
 ռնոց, որք այլ և այլ բարերու գգեստ-
 ր հանած են և որոշոյ ամենէն հինը
 ներկիս Դիւ ժամանակէն ըլլաւու է,
 սոյն դիտել մեծ հետաքրքրութեամբ
 զ պատկերներն։ Անոնցով վեցն արջէն
 ետած էի Քոտորլլէնի մէջ. հաճոյք ըզ-
 ցել գտնեմ զնորոշն տեսնելով, Միւս-
 ըլլ չէի տեսած, քանի որ նայար Քոտ-
 րլլէնոնք երևնէնս վերջը գտնեմ է զա-
 րիւն։

(Շարաւադներ)

ոյ, Մոլտաւիոյ և Պուքովինայի քաղա-

“**ፍትህ ቶሎ**”